

Nagrada Boris Papandopulo (autorsko stvaralaštvo na području ozbiljne glazbe)

Srećko Bradić: za skladbu *Olovna suza*, za oktet violončela

Nastala na narudžbu Osorskih glazbenih večeri 2023. godine, skladba *Olovna suza*, za oktet violončela Srećka Bradića, svoju je iznimno zapaženu praiizvedbu doživjela na koncertu otvorenja 48. izdanja festivala, kada ju je vjernoj festivalskoj publici, slušateljima i gledateljima Hrvatske radiotelevizije, predstavio Festivalski oktet violončela pod vodstvom Monike Leskovar. Ostvarena u skladateljski plodnoj godini Srećka Bradića, koju je obilježila i praiizvedba *Druge simfonije* u Majstorskom ciklusu Simfonijskog orkestra HRT-a, a u kojoj je proslavio i svoj 60. rođendan, *Olovna suza* ostavila je snažan dojam i na violončeliste iz Festivalskog okteta koji su, uz Moniku Leskovar, činili Hannah Eichberg, Karmen Pečar, Alja Mandić, Smiljan Mrčela, Jasen Chelfi, Eldar Saporayev i Gal Faganel. Festivalskom oktetu upravo je za promišljenu izvedbu toga dojmljivog ostvarenja, stručni žiri Nagrade *Daniel Marušić*, u sastavu: Sanda Majurec, Žarko Perišić i Karolina Ruge, dodijelio to vrijedno festivalsko priznanje.

Priloživši umjesto komentara o skladbi, kojima ni inače ne pribjegava, stih iz pjesme *Utjeha* Ivana Gorana Kovačića: „a jedna se olovna suza nemoći niz lice kliže.“, Srećko Bradić, oslanjajući se na poeziju, stvorio je podjednako poetično djelo lišeno svake pretencioznosti, težine i opterećenja, bez traga razmetljivosti; umjereno, a istodobno snažno i potresno. Uklopivši se posve prirodno i glatko u kontekst posvete koncerta jednome od naših najistaknutijih umjetnika i pedagoga, prošle godine preminulom violončelistu Valteru Dešpalju, skladba *Olovna suza* izgrađena je na čvrstim temeljima Bradićevog upečatljivog i prepoznatljivog skladateljskog izričaja. Kompleksnu cjelinu sjetom protkanog ozračja pritom čine odjeljci oprečnih karaktera te suodnosa dionice prvog violončela i ostalih članova ansambla, koji seže od skladnog dijaloga do burnog, harmonijski gustog suočavanja, doprinoseći dinamičnosti ove u suštini polagane skladbe. Oslanjajući se na melodiju, kojom vješto, znalački i nadahnuto plijeni pozornost tijekom djela u cijelosti, Srećko Bradić detaljno istražuje mogućnosti ne toliko čestog izvođačkog korpusa, istodobno se znatiželjno poigravajući oblikovanjem raskošnog kolorita i potresnog ozračja, u rasponu od tuge, sjete i boli, do tjeskobe, emocionalne uzburkanosti i snažnog nemira.

Zbog svega navedenog, *Olovna suza*, kao reprezentativan i umjetnički cjelovit primjer zrelog skladateljskog stila i jedinstvenog izričaja Srećka Bradića, zaslužuje posebno mjesto u skupini njegovih uspješnih recentnih ostvarenja, ali i u hrvatskoj glazbenoj literaturi općenito, istodobno čineći vrijedan doprinos i zalag za budućnost komornom violončelističkom repertoaru.